

ning, at dette, der synes netop at være den bedst anlagte Maade til at fremkalde af Slags Bitterhed og Misforstaaelse, skulde være bedst egnet til at fjerne Sligt. Deri samstemmer jeg altsaa med det ærede Medlem, at det ogsaa er mig fuldkommen umuligt at tilegne mig denne Betragtning. Jeg maa paa- skjønne, at det ærede Medlem har troet ogsaa her at kunne optræde med et Mæglingss- forsøg og det et saadant, hvorom han mener, at det skulde gjøre det lettere for Ministeren at slutte sig til Udvalget; men jeg beklager her som ved flere andre Leiligheder ligeoverfor det ærede Medlem, at dette Mæglingssforslag slet ikke er istand til at opnaa en saadan større Tilslutning fra Ministerens Side; thi det er i Virkeligheden af den Bessaffenhed, at det ikke borttager den væsentlige Difference mellem de Anskuelser, hvorpaa Lovforslaget er bygget, og de Anskuelser, hvorpaa Udvalgets Flertal bygger sine Forslag. Det ærede Medlem har ganske overset den Forskjel, der er imellem at foreslaa en Forsamling af umiddelbare Væl- gere tre Kandidater, selv om der i saa Hens- seende fordres en overveiende Stemmeslæb eller endog Enstemmighed i Menighedsudvalget, og paa den anden Side at indstille een til Kirkestyrelsen. Det, som der fra Lovfor- slagets Side har maattet lægges overordentlig Vægt paa, bliver ikke i fjerneste Maade fyl- destgjort ved Mæglingssforslaget. Naar de Ud- valgte, der fremgaa af Menigheden, eens om en Mand, som de ønske fortrinnsvis valgt, saa kan Kirkestyrelsen med megen No gaa ind derpaa, selv om den skulde mene, at den Ind- stillede ikke særligt er kvalificeret dertil. Men dette er noget helt Andet end at indstille tre til den samlede Menighed; thi selv om man forlanger Enstemmighed — endfj, naar man kun forlanger Majoritet, om end kvalificeret — vil det naturligen gaa saaledes, at man siger: Enhver kan jo faa sin, og Sagen bliver jo dog først afgjort ved Menighedens eget Valg; lader os derfor arbejde i Menigheden for vore respektive Kandidater. Derimod vilde det være meget urigtigt nu ikke at opstille dem alle tre; thi vore Kommittenter i Menigheden vilde dog med overordentlig Ibe. Dine se paa, om vi vilde forholde dem Leiligheden til at gjøre

sig gjældende; det vilde blive betragtet som en mærkelig Tilfidsbesættelse, naar man lod den hele Akt forvinde og henstillede Sagen til Mini- steren, istedetfor at lade Sagen komme til Me- nigheden selv, saaledes som det er paatænkt. Saaledes vil Sagen stille sig. Dette er nu Noget, som slet ikke kan sammenlignes med det, som Lovforslaget opstiller, selv om man forlanger Enstemmighed. Naar Valen kun er om at opstille 3 Kandidater, vil man søle sig forpligtet til at opstille dem alle tre, og en- hver Gruppe vil have Haab om at sætte sin Kandidat igjennem. Man kommer her netop til det, der fra min Side er afgjørende for ikke at gaa ind paa Flertallets Forslag, hvor- efter Sagens Afgjørelse, om ogsaa med smaa Modifikationer, skulde henlægges til den hele samlede Menigheds Flertalsbeslutning, kun at man, som det ogsaa blev fremhævet fra en anden Side, vil gjøre den hele Akt endnu vanskeligere ved at faa en tredobbelt Valg- handling. Dette gjælder ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om Valgprædiken, som jo ogsaa kommer frem paa samme Maade som i det andet Forslag, kun at det er, saaledes, at efter det ene Forslag de, som have faaet de- res Præst, komme til at betale Rejsendgifterne, hvorimod det efter Flertallets Forslag skulde være den Gruppe, der havde stillet den specielle Dyfordring til Vedkommende om at komme, der have at betale dem. Jeg vil derfor ganske sikkert ikke kunne gaa ind paa en saadan Ordning, selv med de Mo- difikationer, som det ærede Medlem for Fre- dericia har foreslaaet, og det, fordi jeg, der dog har en hel Del Kjendskab til disse For- hold, et Kjendskab, der dog ikke er saa ganske forklarligt eller ringe i Omfang, vilde anse det for meget uheldigt og misligt ligeoverfor de enkelte Menigheder at stille dem paa en saadan Maade, meget uheldigt af Hensyn til de forskellige Afstygninger, der kunne findes at være tilstede i disse Menigheder i virkelig Henseende, og fordi jeg tror, at man paa denne Maade vil komme til at skade ikke alene Menighederne, men ogsaa hele Folketirken. — Men jeg kan dog ikke slutte her med blot at have betragtet dette Forslag fra Flertallets Side saaledes i og for sig. Det synes mig,